

EDITORIAL

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

otevíráte další číslo České urologie, v němž najdete jak přehledové články, tak původní práce, videa a klinické kazuistiky. Posledně jmenované pocházejí nejčastěji z pera mladých autorů, kteří tak mnohdy plní požadavky vzdělávacího programu, který vyžaduje alespoň jednu publikaci jako podmínku přistoupení k atestační zkoušce. Názory na opodstatněnost tohoto požadavku se pochopitelně různí, stejně jako se liší pohledy na celý systém specializačního vzdělávání v urologii. A nejde pochopitelně jen o požadavky kladené na rezidenty v rámci jejich specializační přípravy, ale i o požadavky, kladené na školitele nebo akreditovaná pracoviště, na nichž je příprava rezidentů realizována.

Myslím, že nebude na škodu, když připomenu základní fakta. Specializační vzdělávání v urologii probíhá podle Vzdělávacího programu, který má formu vyhlášky Ministerstva zdravotnictví ČR (MZd). Na jeho tvorbě se jako poradní orgán podílí tzv. Akreditační komise MZd, složená z respektovaných odborníků, které navrhuje Česká urologická společnost, lékařské fakulty jednotlivých vysokých škol a Česká lékařská komora. Akreditační komise rovněž posuzuje žádosti o udělení akreditace urologickým pracovištěm, na nichž má být realizována specializační příprava rezidentů. Praktickou realizaci specializačního vzdělávání včetně organizace atestačních zkoušek zajišťují jednotlivé fakulty a koordinuje ji tzv. Specializační oborová rada (SOR) složená ze zástupců fakultních urologických pracovišť. Pouze certifikované kurzy (nástavbové atestace) z dětské urologie a nově onkourologie zůstávají v gesci IPVZ.

Současný Vzdělávací program vznikl v roce 2011 a díky za jeho přípravu patří předchozí Akreditační komisi pod vedením doc. Kočvary a prof. Hory. Ti

po dvou funkčních obdobích společně s dalšími členy dle pravidel komisi opustili. Počátkem letošního roku byla konstituována Akreditační komise v novém složení a já jsem byl zvolen do jejího čela. Její součástí je i subkomise pro dětskou urologii (předseda zatím není zvolen) a onkourologii, již předsedá prof. Hora.

Jsem přesvědčen, že současný Vzdělávací program v urologii je velmi dobře připraven a poskytuje funkční rámec specializační přípravě, ale současně registruji hlasy zejména z řad primářů, kteří poukazují na jeho dopady do denního provozu zejména menších oddělení. Proto se domnívám, že nastal čas zamyslet se nad eventuální změnou některých aspektů. Mám tím na mysli zejména požadovanou strukturu pracovních úvazků jednotlivých školitelů, počet školenců připadajících na jednoho školitele, požadované spektrum operačních výkonů pro rezidenty apod.

Na druhé straně však určitě nechystáme nějaké dramatické změny směrem ke zkracování délky specializačního vzdělávání nebo výrazné redukce kvantitativních, či kvalitativních požadavků na rezidenty. Určitě zůstane prioritou zachovat kvalitní přípravu mladých urologů. Vždyť právě dnešní rezidenti nás budou za pár let léčit a všichni si jistě přejeme, abychom byli léčeni kvalitně...

Budu velmi rád, pokud se do diskuze o případných změnách vzdělávacího programu zapojí i přednostové, primáři a další školitelé, samotní rezidenti i ambulantní kolegové tak, aby to byly změny domyšlené do všech důsledků a aby pomohly nám všem kvalitně připravit přicházející generaci urologů.

S přáním krásného podzimu

Jan Krhut
1. 9. 2016